

30-12-2011

RAPPORT VAN DE OMBUDSCOMMISSIE
HOEKSCHE WAARD

(geanonimiseerd)

Bestuursorgaan: college van burgemeester en wethouders van Oud-Beijerland

Dossiernummer: 2011.1

Verzoekschrift (hierna te noemen: klacht)

De heer A, hierna te noemen: klager, heeft bij e-mail van 19 augustus 2011 een klacht ingediend bij de Ombudscommissie Hoeksche Waard (hierna: Ombudscommissie).

Desgevraagd is tijdens de zitting van de Ombudscommissie door de heer A meegedeeld dat de klacht op het volgende betrekking heeft:

- a. De heer A vindt de manier waarop de gemeente jegens hem omgaat inzake de eigendoms kwestie van een opslagruimte, groot 0,80m x 2,50 m, niet behoorlijk. Dit betreft met name het negeren van bewijsstukken en het toewijzen van grond aan de buurman.
- b. De heer A voelt zich niet serieus genomen door de gemeente. Hij vindt dat de gemeente steevast het tegendeel beweert, terwijl hij met bewijzen komt omtrent de wijze waarop de gemeente omgaat met publicaties en stelling neemt in brieven.

Kenbaarheidvereiste

Alvorens een klacht door de Ombudscommissie in behandeling kan worden genomen dient deze eerst kenbaar te zijn gemaakt aan het betrokken bestuursorgaan conform het bepaalde in artikel 9:20 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Bij brief van 3 juni 2011 heeft de heer A een klacht ingediend bij de gemeente Oud-Beijerland.

Namens het college van burgemeester en wethouders heeft de heer B, algemeen directeur, bij brief van 22 juli 2011 aan de heer A de beslissing op zijn klacht meegedeeld.

Aan het vereiste van artikel 9:20 Awb is derhalve voldaan.

Bevindingen

ACHTERGROND VAN DE KLACHT

Klacht aan adres van gemeente

De gemeente heeft de klacht als volgt samengevat en beantwoord:

- a. De heer A is van mening dat het verwijderen van de abri in straat C een besluit is. Het college staat op het standpunt dat het verwijderen van abri's geen besluit is in het kader van de Awb. Het houdt namelijk niet in een publiekrechtelijke rechtshandeling in de zin van artikel 3.1, eerste lid van de Awb. (*Abusievelijk vermeld artikel 3:1, bedoeld wordt artikel 1:3*). De publicatie op de website is slechts een mededeling over een feitelijke handeling, te weten: de verwijdering van de abri in straat C. Ter bevestiging van deze stelling verwijst de gemeente naar een uitspraak van de Raad van State d.d. 24 augustus 2005.
- b. Ten aanzien van de opmerking van de heer A over de bouwvalligheid van de abri (de gemeente heeft namelijk in een eerdere brief vermeld dat de abri "bouwkundig bouwvallig is"), merkt het college op dat deze gelezen moet worden in de context van

de zaak. In vergelijking met de nieuwe abri's zag de verwijderde abri er bouwvallig uit. De verwijderde abri past niet meer in het straatbeeld. De nieuwe abri's worden beschouwd als aanwinst voor het kwaliteitsbeeld van de openbare ruimte.

- c. De heer A stelt dat hij eigenaar is van de opslagruimte. Hij vindt dat de gemeente partij is in de zaak van de eigendoms kwestie inzake de opslagruimte, omdat vanuit de gemeente een brief is verstuurd aan de heer D. Het college geeft aan op basis van de gegevens van het Kadaster de brief te hebben gestuurd. Deze instantie merkt de heer D als eigenaar aan van de opslagruimte. Op basis van de Kadasterwet heeft het Kadaster o.a. de taak het inzichtelijk maken van kadastrale grenzen. Bij verschil van mening over de grenzen die in het Kadaster zijn opgenomen, dient de heer A zich te wenden tot het Kadaster.

Beslissing gemeente

Bij brief van het college d.d. 22 juli 2011 wordt de klacht ongegrond verklaard.

TOELICHTING KLAGER EN GEMEENTE

Op 28 september 2011 zijn de heer A en het college van burgemeester en wethouders van Oud-Beijerland in een hoorzitting in de gelegenheid gesteld hun standpunt mondeling toe te lichten.

Aanwezig:

de Ombudscommissie

mevrouw A. Twilt, voorzitter

de heer K.A. de Vlaam, secretaris

de heer L. Vos, lid

de heer B. van Aalst, verslag

de indiener van de klacht

de heer A

(namens) de gemeente Oud-Beijerland

de heer E, afdelingshoofd Openbaar Gebied

de heer F, klachtencoördinator.

Het verslag van de hoorzitting wordt hieronder weergegeven.

“...De voorzitter opent de zitting en stelt de aanwezigen voor. Zij geeft aan dat de zitting gaat over de klacht die de Ombudscommissie per e-mail van 19 augustus 2011 heeft ontvangen. De klacht betreft een gedraging van de gemeente Oud-Beijerland bij de verwijdering van een abri en een opslagruimte van 80 cm bij 2,50 meter die daaraan is gekoppeld. De klacht is eerst intern behandeld en afgedaan bij brief van 22 juli 2011.

De voorzitter vervolgt met een beschrijving van de klacht. Die ziet op twee onderwerpen, namelijk de manier waarop de gemeente is omgegaan met de eigendoms kwestie rond de opslagruimte en als tweede het gegeven dat de heer A zich niet serieus genomen voelt omdat de gemeente het tegendeel beweert, terwijl hij met bewijzen komt omtrent de manier waarop de gemeente omgaat met publicaties en stelling neemt in brieven.

De voorzitter geeft aan dat er inhoudelijke vragen aan bod kunnen komen tijdens deze zitting om zo de kwestie te verduidelijken voor de commissie. De Ombudscommissie zal niet op het civielrechtelijke of strafrechtelijke onderdeel van deze zaak ingaan, maar wel op de wijze waarop de gemeente met de zaak is omgegaan.

Zij vraagt of de heer A hieraan iets wil toevoegen.

De heer A wil voordat hij een bloemlezing geeft, eerst vertellen dat hij geen problemen heeft op het persoonlijke vlak met de aanwezige medewerkers van de gemeente.

De voorzitter constateert dat dit wederzijds is.

Vervolgens vertelt de heer A dat hij in 2004 naar aanleiding van een erfdiensbaarheid in het eigendomsbewijs van zijn perceel een gesprek heeft gehad met de gemeente. Hieruit blijkt dat de grond op de plaats van de verwalput, waarop de erfdiensbaarheid betrekking heeft, tot zijn eigendom behoort. Hij wilde van de gemeente weten wat de financiële impact van het servituut zou zijn. Dit zou volgens de gemeente geen probleem zijn. De heer A vermeldt dat hij een bewijs van dit gesprek in een brief heeft staan en dat de gemeente destijds niet ontkend heeft dat de verwalput op zijn eigendom zou liggen.

In 2010 is de gemeente, in de persoon van de heer G, bij hem langs geweest om te praten over het verwijderen van de abri. Zij hebben ook gesproken over het intact blijven van de berging, omdat een deel van de linkermuur van de berging bestaat uit de staander van de abri. De heer G heeft aangegeven dat hij dit zou bespreken op het gemeentehuis.

De voorzitter vraagt naar het voorbehoud dat de heer A verbond aan het verwijderen van de abri, want de berging was volgens de heer A immers zijn eigendom.

De heer A geeft aan dat dit logisch is, omdat de muur van de berging deels gevormd wordt door een staander van de abri. Met het verwijderen van die staander zou zijn berging niet meer gesloten zijn. De gemeente zou dit punt meenemen. Vervolgens komt er na een half jaar een brief van gemeente met de mededeling dat de betreffende grond volgens het Kadaster eigendom is van de heer D, maar dit klopt niet.

De heer A toont de door de gemeente gebruikte kaart van het Kadaster d.d. 6 december 2010 waaraan volgens hem op grond van het bijschrift geen rechten ontleend kunnen worden. Deze kaart schetst een situatie die onjuist is, zo is zijn garage niet ingetekend. Die staat er al sinds 2000. Het gaat hem om de gedraging dat de gemeente bij haar oordeel is uitgegaan van een duidelijk foutieve kaart en zij niet geïnteresseerd is in de bewijzen die hij heeft noch dat zij navraag heeft gedaan. De buurman zegt dat uit een recente kadastrale nameting gebleken is dat het zijn grond is en dat hij in opdracht van de gemeente de berging heeft opengebrouwen. De heer E ontkent dat de buurman opdracht van de gemeente heeft gehad om de berging te openen.

De heer A bestrijdt dit en zegt dat de opdracht om op te ruimen in een brief is opgenomen. Hij heeft om de brief van de gemeente aan zijn buurman D gevraagd, maar niet gekregen. Hij vindt dat de gemeente zich schuldig maakt aan machtsmisbruik en voor eigen rechter speelt. Hij voelt zich door de handelwijze van de gemeente niet serieus genomen.

De berging is volgens de heer A sinds 1969 in gebruik door de eigenaars van zijn perceel. Hij heeft dit bij hen nagevraagd, evenals bij de voorgaande eigenaars van het perceel van D en daarvan schriftelijke bevestiging gekregen.

Hij geeft voorts aan dat hij over betere gegevens beschikt dan de gemeente, maar dat zij daarin geen interesse toont. Hij vindt dat de gemeente zijn buurman en hem in de richting van een dure gerechtelijke procedure duwt. Hij heeft ook al met drie advocaten over de zaak gesproken.

Ook wacht hij nog steeds op de beantwoording van zijn brief van 8 augustus 2011.

De voorzitter zegt dat die laatste brief geen onderwerp in de procedure van deze zitting is en geeft vervolgens het woord aan de vertegenwoordigers van de gemeente.

De heer F zegt dat dit onderwerp afwijkt van de klacht die beantwoord is op 22 juli 2011 en dat het verhandelde ook ziet op het eigendom.

De voorzitter geeft aan dat de commissie inzicht wil krijgen in de gang van zaken en vraagt de gemeente om een toelichting.

De heer E beschrijft dat de gemeente de omgeving heeft geïnformeerd over de verwijdering van de abri, wat mede op verzoek van busbedrijf Arriva is gebeurd. Ook zijn omwonenden bezocht en in het gesprek met de heer A kwam de berging ter sprake en die zou worden meegenomen in de procedure. De heer E geeft aan dat dit een bevestiging vormt van het verhaal dat de heer A eerder vertelde.

Vervolgens is na inzage in het digitale kadastrale systeem gebleken dat het bushokje stond op het perceel dat eigendom is van de heer D.

De heer A bestrijdt dit omdat er al in 1922 een servituut is gevestigd ten laste van zijn perceel. De heer E geeft aan dat in die erfdienstbaarheid niet staat dat de put zich bevindt op de grond van de heer A. Hij geeft aan dat er na de vestiging van het servituut een garage is gebouwd en dat als gevolg hiervan mogelijk de putten of leidingen zijn verlegd.

De heer A vraagt waarom hem dit in 2004 niet is verteld, zodat het recht kon vervallen.

De heer E toont een foto van de situatie ter plaatse en geeft hierop een toelichting.

De heer A geeft aan dat de deuren op de foto toegang geven tot een trafohuisje.

Vervolgens geeft de heer E een toelichting op de kadastrale kaart op basis waarvan de gemeente geconcludeerd heeft dat het perceel eigendom is van de heer D. Hij stelt voorts dat de gemeente geen partij is in het eigendomsdispuut en dat zij slechts contact heeft gezocht met de eigenaar van het perceel.

De heer A zegt dat de gemeente beweert geen partij te willen zijn, maar uit het feit dat zij de grond toekent aan de heer D (brief van 16 augustus 2010) volgt dat de gemeente partij wordt.

De heer E geeft aan dat de heer A is geweest op de mogelijkheid tot het doen van een kadastrale inmeting.

De eigendoms kwestie is volgens de heer F geen onderdeel van de klachtprocedure.

De heer E en de heer A tonen beiden een veldwerkkaart van de situatie bij de abri en de berging. De heer A geeft nog aan dat de gemeente hem naar de rechter stuurt.

De heer F stelt dat de heer A is geweest op de opties die hij heeft.

De heer A zegt dat de gemeente wel eigendom meent te kunnen toewijzen aan een ander, maar dat niet ongedaan kan maken.

De heer F merkt op dat het bepalen van eigendom geen taak is van de gemeente.

De heer A herhaalt zijn standpunt dat de gemeente zegt geen partij te zijn, maar de oorzaak ligt in de eerste brief waar de berging wordt toegewezen aan D.

De heer Vos vraagt zich af waarom deze kwestie zo ver heeft kunnen komen. Hij meent dat het de burger in deze zaak moeilijk wordt gemaakt en behoorlijkheidsnormen de burger dan beschermen. Hij vraagt zich af waarom niet gekozen is voor een gesprek, in plaats van de vele brieven schrijverij.

De heer F geeft aan dat de heer A juist veel op kantoor geweest.

De heer A vult aan dat hij een vasthoudend karakter heeft.

De heer F begrijpt de opmerking over het moeilijke karakter van de brieven niet.

De voorzitter legt uit dat brieven door hun juridische taal vaak minder begrepen worden dan een gesprek, waarin de regels worden toegelicht en standpunten kunnen worden verduidelijkt, bijvoorbeeld met bewijzen.

De heer F merkt op dat de gemeente de bewijzen van heer A niet kreeg toen hij daar in een gesprek om vroeg.

De heer A zegt dat hij de gemeente heeft verwezen naar het Kadaster. Hij moest immers zelf ook voor de kosten van die bewijzen opdraaien.

De heer F geeft aan dat de gemeente het digitale systeem van het Kadaster heeft geraadpleegd.

De heer A krijgt vervolgens het woord en overhandigt de brief van 8 augustus 2011. Hij geeft aan dat hij hier nog geen antwoord op heeft ontvangen en stelt dat de brief terzijde is geschoven, omdat de gemeente hem dwars wil zitten.

De heer Vos zegt dat de heer A nu een onjuiste gang van zaken insinueert.

De heer F zegt toe dat de heer A nog een antwoord krijgt op de betreffende brief.

De heer Vos licht nogmaals toe dat de Ombudscommissie geen uitspraak zal doen over de eigendoms kwestie, maar om de beleving van de heer A dat hij niet serieus is genomen te onderbouwen, hierover vragen stelt. Hij stelt dat een bestuursorgaan zich ook zo zou moeten inleven in de problematiek die een burger ervaart.

De heer E zegt dat juist om problemen te voorkomen er al vanaf het begin gesprekken zijn geweest. Er is ook een apart gesprek geweest, maar de gemeente deelt de conclusie van de heer A over het eigendomsrecht niet. Ook bij een derde overleg kwamen zij er niet uit en toen is de heer A geadviseerd om contact te zoeken met de buurman om tot een oplossing van het meningsverschil te komen. Zo is ook een kadastrale inmeting geadviseerd.

De heer A bevestigt deze gang van zaken.

De voorzitter is verheugd dat de beide partijen met elkaar in contact zijn getreden. Dit blijkt immers niet uit de brieven, maar is nu tijdens de zitting wel naar voren gekomen.

De heer A geeft aan dat hij met de buurman gesproken heeft. Op 19 november 2010 heeft D de berging opengebrouwen. De buurman moest van de gemeente de rommel opruimen, want hij had daarover een brief gehad, vertelde D aan de heer A.

De heer E vraagt naar de brief.

Hierop stelt de heer A dat hij van de brief aan de heer D een kopie heeft gevraagd bij de gemeente.

De heer E zegt dat er geen brief met de opdracht om de berging te ontruimen is verstuurd.

De heer A betoogt dat de heer D een opdracht kreeg.

De heer E noemt de brief van 27 november 2010 met verwijzingen naar afspraken met de buurman. De heer A stelt dat hij hierop doelt met de opdracht.

De heer E geeft vervolgens aan dat deze afspraken zien op het verwijderen van de abri en het herstel van het straatwerk en dergelijke.

De heer A geeft aan dat de platen op 19 november 2010 zijn verwijderd, dus voordat hij die betreffende brief ontving, terwijl hij de eigenaar is. De heer A heeft ook de berging opengebrouwen.

De heer Vos geeft aan dat hij in de passage van de brief van 27 november 2010 eerst las dat sprake was van een afspraak of opdracht, maar dat de heer E nu uitlegt dat het gaat over het verwijderen van de abri.

De heer E zegt dat de heer D op eigen initiatief heeft gehandeld en niet in opdracht van de gemeente.

De heer A zegt dat de heer D hem tijdens het openbreken heeft bedreigd en hij heeft hierover aangifte gedaan.

De voorzitter constateert dat het openbreken van de berging op eigen initiatief van de heer D is gebeurd.

De heer A is van mening dat de gemeente had moeten ingrijpen.

De heer F zegt dat de gemeente zich niet mengt in wat naar zijn mening een burenruzie is.

Hierop stelt de heer A dat de gemeente wel de aanstichter is.

De heer F ontkent dit.

De heer A stelt zich op het standpunt dat de gemeente zijn buurman voor de keuze had moeten stellen om zich de berging via een gerechtelijke procedure toe te eigenen.

De heer F vertelt dat de gemeente zich bewust is van de situatie ter plaatse en van de gevoeligheden die er spelen. De gemeente is echter niet in staat om de heer A gelijk te geven in de eigendoms kwestie.

De voorzitter vraagt of dit komt omdat bewijsstukken niet overhandigd zijn.

De heer F zegt dat de stukken in een gesprek wel getoond zijn, maar dat de gemeente die moest opvragen.

De heer A zegt dat hij hiervoor kosten heeft gemaakt.

De heer Vos merkt op dat de heer A ook al advocaten in de arm heeft genomen, maar dat hij zich daarnaast niet serieus genomen voelt door de gemeente inzake de eigendom van de berging.

De heer A zegt dat de advocaten veel geld kosten.

De heer F herhaalt dat de eigendoms kwestie niet ter beoordeling van de gemeente is.

De heer Vos zegt dat de burger in deze kwestie zich niet serieus genomen voelt en wil nu weten van de gemeente of zij vinden dat de heer A wel serieus genomen is.

De heer E antwoordt dat de gemeente wel degelijk serieus gehandeld heeft met de heer A. Er zijn verschillende gesprekken geweest, waarin het probleem met hem is doorgenomen en toegelicht. Desondanks blijft de heer A zijn standpunt volhouden en herhalen, hoe de gemeente hem ook probeert te overtuigen.

De heer F vult aan dat de gemeente niet weet wat zij nog meer zou moeten doen.

De heer A zegt dat dit makkelijk is.

De heer F gaat ervan uit dat de heer A doelt op het teruggeven van de grond, maar zoals gesteld behoort dit niet tot de mogelijkheden.

De heer A stelt dat de weggegeven grond niet van de gemeente is en dus kan worden teruggegeven.

De heer F zegt dat de grond daarom ook niet teruggegeven kan worden.

Vervolgens wijst de heer A op het voorstel om de rijdende rechter zich over de kwestie te laten buigen en dat ook de gemeente hier positief tegenover stond. Helaas wilde de heer D niet meewerken.

De heer F vult aan dat de gemeente wilde meewerken door ruimte in het gemeentehuis beschikbaar te stellen voor de opname. Hij betreurt het eveneens dat dit niet gewerkt heeft.

De heer A zegt dat het hem niet gaat om zijn zin te krijgen, maar dat er recht wordt gedaan.

De voorzitter constateert dat hiermee de zaak duidelijk is, maar dat er nog een formeel punt besproken zal worden.

De heer De Vlaam wijst op de interne klachtenprocedure en de hoorzitting die in het kader van die procedure moet worden gehouden . Van het horen moet een verslag worden gemaakt, zoals ook in de Algemene wet bestuursrecht is opgenomen.

De heer F zegt dat er op 7 juli 2011 een gesprek heeft plaatsgevonden met de heer A. Van dit gesprek is geen verslag gemaakt, maar de tijdens het gesprek gemaakte aantekeningen zijn gebruikt bij het opstellen van de beslissing op de klacht.

De heer Vos vult aan dat het verslag van belang is voor de commissie om een objectief beeld te krijgen.

De heer F zegt dat de scheidslijn tussen de mogelijke informele afdoening en de formele procedure vaag is en hij de procedure niet onnodig ingewikkeld wil maken. Hij zegt dat de heer A aanvullend nog een reactie heeft toegestuurd.

De heer Vos zegt dat juist in deze situatie een verslag van de hoorzitting geboden is.

De heer A krijgt het slotwoord en geeft nogmaals aan dat hij niets tegen de aanwezige medewerkers van de gemeente heeft.

De voorzitter geeft een korte beschrijving van de vervolprocedure en sluit vervolgens de zitting...”

Beschrijving klacht en bevoegdheid Ombudscommissie

De Ombudscommissie stelt vast dat de klacht van de heer A op het volgende betrekking heeft:

- a. De heer A vindt de manier waarop de gemeente jegens hem omgaat inzake de eigendomskwestie van een opslagruimte, groot 0,80m x 2,50 m, niet behoorlijk. Dit betreft met name het negeren van bewijsstukken en het toewijzen van grond aan de buurman.
- b. De heer A voelt zich niet serieus genomen door de gemeente. Hij vindt dat de gemeente steevast het tegendeel beweert, terwijl hij met bewijzen komt omtrent de wijze waarop de gemeente omgaat met publicaties en stelling neemt in brieven.

Ad a.

Op 16 augustus 2010 stuurt de gemeente een brief aan de heer A met de mededeling dat de gemeente besloten heeft de abri nabij zijn woning in september/oktober 2010 te verwijderen. De gemeente verwijst in die brief naar een gesprek dat op 9 februari 2010 plaats had tussen de heer A en de heer G, medewerker afdeling Openbaar Gebied, over het aanpassen van de openbare ruimte ter plaatse van de abri.

Als reden voor verwijdering van de abri wordt vermeld dat deze bouwkundig bouwvallig is en niet meer past in het hedendaagse straatbeeld. In overleg met de busmaatschappij Arriva is besloten dat de abri niet zal worden vervangen, omdat het een uitstaphalte betreft waar geen passagiers wachten.

Tijdens het gesprek op 9 februari 2010 zijn ook de wensen van de heer A ten aanzien van de ruimte tussen de abri en het perceel van de heer A besproken. Uit gegevens van het Kadaster blijkt volgens de gemeente echter dat de grond eigendom is van de heer D en dat deelt de gemeente de heer A mee.

In zijn schriftelijke reactie van 25 augustus 2010 stelt de heer A dat de betreffende opslagruimte zijn eigendom is en onderbouwt dat standpunt nader in zijn brief. Hij verzoekt tot uitstel van verwijdering van de abri totdat voor alle partijen duidelijk is wie eigenaar is van dit stukje grond.

Op 24 november 2010 belt mevrouw D naar mevrouw H, beleidsmedewerker Water & Groen van de gemeente, met de mededeling dat de familie D het tussenstukje (opslagruimte) heeft weggehaald.

De gemeente persisteert bij haar standpunt dat de familie D eigenaar is van de grond tussen de garagemuur en de rechter staander van de abri. Bij brief van 27 november 2010 deelt zij aan de heer A mee dat dit standpunt gebaseerd is op de recent bij het Kadaster opgevraagde kadastrale kaart van het betreffende perceel. Met de heer D heeft gemeente afspraken gemaakt over het verwijderen van de abri en de afwerking van de sloopwerkzaamheden. Verder schrijft de gemeente in die brief dat als de heer A van mening is dat hij op basis van verjaring eigendomsrechten heeft, hij aan de heer D kan vragen deze te erkennen. Wenst de heer D dit niet te doen, dan kan de heer A civielrechtelijk actie ondernemen. De gemeente is hierbij echter geen partij, zo laat zij de heer A weten.

Op 17 januari 2011 is de abri door de gemeente verwijderd.

Op 3 juni 2011 dient de heer A een klacht in bij de gemeente over de aanpak met betrekking tot het weghalen van de abri/opslagruimte.

Op 7 juli 2011 vindt hierover een gesprek plaats tussen de heren A en E, afdelingshoofd Openbaar Gebied en F, klachtencoördinator.

De heer A reageert op dit gesprek in zijn brief van 11 juli 2011.

Bij brief van 22 juli 2011 deelt het college aan de heer A mede dat zijn klacht ongegrond is. Naar aanleiding van de beslissing op de klacht reageert de heer A bij brief van 2 augustus 2011 aan het adres van de gemeente. Daarin verwijt hij de gemeente een gebrekkige klachtenprocedure en dat zij zonder grondig onderzoek te verrichten een stukje grond, dat geen gemeentelijk eigendom is, heeft toegewezen aan de heer D dan wel in ieder geval de indruk gewekt heeft dat de heer D eigenaar hiervan zou worden.

Verder schrijft de heer D dat hij de gemeente reeds in een vroeg stadium er op heeft gewezen dat hij over documenten beschikt welke zijn eigendomsrecht op dit stukje grond staven, waaronder nota bene een notariële akte met daarin opgenomen een erfdiensbaarheid ten gunste van de gemeente. Hij neemt het de gemeente kwalijk dat zij nooit maar enige poging heeft gedaan notitie te nemen van deze documenten, doch zich beperkt tot het opsturen van een nietszeggend kaartje met totaal verkeerde kadastrale informatie, waarop bovendien staat dat aan de vermelde afmetingen geen rechten kunnen worden ontleend.

Ad b.

Tijdens het gesprek op 7 juli 2011 heeft de heer F volgens de heer A (zie zijn brief van 11 juli 2011) betoogd dat er niet gesproken kan worden van een besluit, maar dat het vervangen van de abri behoort tot de normale bedrijfsvoering en dat er daarom geen noodzaak was om een en ander conform de Awb te publiceren. Verder betoogde de heer E volgens de heer A dat de bouwvalligheid geen reden is geweest om de abri te verwijderen en nooit als argument is gebruikt om deze weg te halen. De Ombudscommissie tekent hierbij aan dit echter niet in lijn is met het gestelde in de brief van de gemeente van 16 augustus 2010 aan de heer A, dat de gemeente heeft besloten de abri te verwijderen omdat deze 'bouwkundig bouwvallig is'. Vervolgens schrijft de heer A in zijn brief dat de heer E ontkende dat er ooit publicaties zijn geweest over het weghalen/ vervangen van abri's.

De heer A verwijst in dit verband naar de brief van de gemeente van 16 augustus 2010, waarin het volgende staat: "Ik kan u meedelen dat de gemeente heeft besloten de abri te verwijderen. De reden hiervoor is dat de abri bouwkundig bouwvallig is...".

De heer A is derhalve van mening dat wel degelijk sprake is van een besluit en vermeende bouwvalligheid van de abri. In zijn brief verwijst de heer A naar een publicatie op de website van de gemeente over het vervangen van een verouderde abri in de Acaciastraat.

In de beslissing op de klacht merkt het college op dat het verwijderen van abri's geen besluit is in het kader van de Awb.

Het betreft namelijk geen publiekrechtelijke rechtshandeling als bedoeld in artikel 3.1, eerste lid Awb. (*Abusievelijk artikel 3.1 vermeld, bedoeld wordt artikel 1:3*).

De publicatie op de website is slechts een mededeling over een feitelijke handeling, te weten: de verwijdering van de abri in straat C.

Gelet op afdeling 9.2.2 Awb acht de Ombudscommissie zich bevoegd de klacht in behandeling te nemen.

Overwegingen

Naar aanleiding van het dossier en de gehouden hoorzitting is de Ombudscommissie tot de volgende conclusie gekomen.

Overwegingen ten aanzien van klachtonderdeel a

Het vereiste van adequate informatieverwerving impliceert dat een bestuursorgaan dient in te staan voor de juistheid van de gegevens waarop hij zijn mededelingen aan derden baseert.

Het vereiste van adequate informatieverstrekking houdt in dat een bestuursorgaan burgers met

het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie dient te voorzien.

De heer A verwijt de gemeente dat zij zonder grondig onderzoek te verrichten een stukje grond aan straat C te Oud-Beijerland, dat geen gemeenlijk eigendom is, heeft toegewezen aan zijn buurman, de heer D, wonende in straat C.

Volgens de heer A is dit stukje grond, groot 0,80 m x 2,50 m, zijn eigendom en tot 19 november 2010 bij hem in gebruik geweest als opslagruimte. Op die datum heeft de heer D de opslagruimte verwijderd.

Het betreffende stukje grond grensde aan de garagemuur van de heer A en de rechterstaander van de op 17 januari 2011 door de gemeente verwijderde abri.

In een brief van 27 november 2010 bevestigt de gemeente aan de heer A, dat op basis van een kadastrale kaart de westelijke grens van zijn garage samenvalt met de perceelsgrens.

Bijgevolg concludeert de gemeente dat de eigendom van de grond tussen de muur en de rechterstaander van de abri kadastraal eigendom is van de heer en mevrouw D. Met de heer D heeft de gemeente afspraken gemaakt over het verwijderen van de abri en de afwerking van de sloopwerkzaamheden.

Tijdens de zitting heeft de heer E, vertegenwoordiger namens de gemeente, nadrukkelijk verklaard dat de gemeente aan de heer D geen opdracht heeft verstrekt tot het opruimen van de berging. De heer D heeft dit eigenhandig gedaan. De heer A bestrijdt deze mening en vindt dat de heer D wel degelijk opdracht heeft gekregen van de gemeente om de berging op te ruimen.

De Ombudscommissie overweegt dat de correspondentie van de gemeente met burgers over eigendomssituaties gebaseerd wordt op informatie die zij verkrijgt van het Kadaster.

Het Kadaster registreert en verwerkt gegevens over de ligging van vastgoed in Nederland en daarmee samenhangende rechten, zoals eigendom en hypotheek. Deze wettelijke taak borgt de rechtszekerheid: wat is van wie, waar lopen de grenzen. Ook kan het Kadaster op verzoek van een belanghebbende onderzoeken of er een erfdiensbaarheid op het perceel rust.

De gemeente heeft op basis van informatie van het Kadaster vastgesteld dat de heer D eigenaar is van het stukje grond tussen de garagemuur en de rechter staander van de abri.

De gemeente heeft na de vaststelling van het eigendom van het stukje grond zowel de heer D als de heer A geïnformeerd over de verdere gang van zaken bij het verwijderen van de abri.

Aanvullend heeft de gemeente in de gesprekken met de heer A toegelicht hoe zij tot haar conclusie over het eigendom is gekomen.

Uit het dossier en het verhandelde tijdens de hoorzitting is de commissie gebleken dat de heer A is gewezen op zijn mogelijkheden om het eigendom van de betwiste grond vast te stellen.

Door de wettelijke taakverdeling tussen het Kadaster en de gemeente is enkel het Kadaster en niet de gemeente in staat om wijzigingen aan te brengen in de kadastrale gegevens. Het Kadaster is bevoegd en in staat om de bewijsstukken van de heer A te beoordelen.

Noch uit het dossier, noch uit het verhandelde ter zitting is de commissie gebleken dat de gemeente onjuiste informatie over de eigendomssituatie heeft verstrekt aan de heer A.

Evenmin is de Ombudscommissie uit de stukken en het verhandelde ter zitting gebleken dat de heer D in opdracht van de gemeente de berging heeft opgeruimd. Tijdens de zitting heeft de Ombudscommissie vernomen dat de heer A diverse malen met vertegenwoordigers van de gemeente heeft gesproken over de eigendomskwestie en over de voorgenomen verwijdering van de abri.

De Ombudscommissie vindt het echter een gemiste kans nu de gemeente de heren A én D niet heeft uitgenodigd voor een gezamenlijk gesprek om te trachten tot een oplossing van het geschil te komen. Voorts had de gemeente voortvarender moeten zijn bij de beantwoording van de brief van de heer A d.d. 25 augustus 2010 over de eigendomskwestie, want eerst op 27

november 2010 krijgt de heer A hierop antwoord. Overigens heeft de gemeente voor de late beantwoording al excuses aangeboden aan het adres van de heer A.

Dit klachtonderdeel is ongegrond.

De Ombudscommissie is van oordeel dat het college de behoorlijkheidsnormen van adequate informatieverwerking en adequate informatieverstrekking niet heeft geschonden.

Overwegingen ten aanzien van klachtonderdeel b

Bestuursorganen dienen burgers als mens te respecteren en beleefd te behandelen.

Het vereiste van beleefdheid en fatsoen, onderdeel van het vereiste van correcte bejegening, impliceert dat de overheid handelingen achterwege moet laten die in strijd zijn met datgene wat in het algemeen als onfatsoenlijk wordt ervaren.

Onder het begrip handelen valt onder andere het doen of laten van feitelijke handelingen, het uitspreken of juist achterwege laten van bepaalde opmerkingen en het aannemen of achterwege laten van een bepaalde houding.

De heer A is van mening dat hij niet serieus wordt genomen door de gemeente. Hij vindt dat de gemeente het tegendeel beweert, terwijl hij met bewijzen komt over de wijze waarop de gemeente omgaat met publicaties en stelling neemt in brieven.

Uit de overgelegde correspondentie tussen de heer A en de gemeente is de Ombudscommissie gebleken dat de heer A bij brief van 16 augustus 2010 in kennis is gesteld van het besluit om de abri te verwijderen. Uiteraard is een 'beslissing' van de gemeente nodig om tot een dergelijke handeling over te gaan.

De heer A beklagt zich erover dat het besluit van de gemeente nimmer is gepubliceerd in een lokaal blaadje.

Tijdens het gesprek bij de gemeente op 7 juli 2011 heeft de heer F volgens de heer A vermeld dat er niet kan worden gesproken van een besluit in de zin van de Awb, maar dat het vervangen van de abri behoort tot de normale bedrijfsvoering en dat er daarom geen noodzaak was tot publicatie conform de Awb over te gaan.

Volgens artikel 1:3, lid 1 Awb wordt onder besluit verstaan: een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling.

De Ombudscommissie is van mening dat de brief van de gemeente van 16 augustus 2010 geen publiekrechtelijke rechtshandeling in de zin van artikel 1:3, lid 1 Awb inhoudt, maar een mededeling over een feitelijke handeling, te weten: de verwijdering van een abri in straat C. Eveneens tijdens het gesprek bij de gemeente op 7 juli 2011 heeft de heer E volgens de heer A opgemerkt dat de bouwvalligheid geen reden is geweest om de abri te verwijderen en nooit als argument is gebruikt om deze weg te halen.

In de brief van de gemeente van 16 augustus 2010 aan de heer A wordt als reden voor het verwijderen van de abri aangegeven dat deze "bouwkundig vervallen" is en niet meer in het hedendaagse straatbeeld past.

De gemeente licht in de beslissing op de klacht toe dat de opmerking over de bouwvalligheid moet worden gelezen in de context van de zaak. In vergelijking met de nieuwe abri's zag de verwijderde abri er volgens de gemeente bouwvallig uit en past deze niet meer in het straatbeeld, terwijl de nieuwe abri's worden beschouwd als aanwinst voor het kwaliteitsbeeld van de openbare ruimte.

Tot slot bestrijdt de heer A de mededeling van de heer E tijdens de hoorzitting van de gemeente dat er nooit publicaties zijn geweest over het weghalen/vervangen van abri's. In dit verband verwijst de heer A naar een publicatie op gemeentelijke website over het vervangen van een verouderde abri in straat C.

De Ombudscommissie constateert dat in dit laatste geval weliswaar een publicatie over de verwijdering van abri heeft plaatsgevonden, maar niet in die zin dat sprake is van een bekendmaking van een besluit waartegen bezwaar en beroep open staat.

Daarbij overweegt de Ombudscommissie dat bestuursorganen verschillende mogelijkheden hebben om hun burgers te informeren of tot het doen van mededelingen. De inhoud van dergelijke publicaties zijn niet per definitie een besluit in de zin van de Awb.

De Ombudscommissie vindt de berichtgeving van de gemeente aan de heer A niet eenduidig en daarbij doelt zij op de informatie over de bouwvalligheid van de abri en de aanvankelijke ontkenning dat er publicaties zijn geweest over het weghalen van abri's. Dergelijke berichtgeving leidt er dikwijls toe dat een burger zich niet serieus genomen voelt, zo ook de heer A. Door de gegevens in het dossier en tijdens de hoorzitting is de Ombudscommissie overtuigd geraakt, buiten deze berichtgeving, dat de gemeente op verschillende wijzen heeft getracht de heer A van dienst te zijn, voor zover dit binnen haar mogelijkheden lag. Zo heeft de gemeente al in een vroeg stadium contact gezocht met de betrokkenen bij de sloop van de abri, stelde zich bereidwillig op bij het tv-programma 'de rijdende rechter' en heeft meerdere malen met de heer A gesproken over de kwestie. Een dergelijke opstelling mag men van een overheidsorgaan verwachten.

Dit klachtonderdeel is ongegrond.

De Ombudscommissie is van oordeel dat de gemeente de behoorlijkheidsnorm van correcte bejegening niet heeft geschonden.

Hoor en wederhoor

Blijkens het dossier en het verhandelde ter zitting is de heer A uitgenodigd voor een persoonlijk gesprek, maar heeft er geen hoorzitting plaatsgevonden, zoals bedoeld in artikel 9:10, lid 1, Awb.

Het beginsel van hoor en wederhoor impliceert dat klager en beklaagde in het kader van een klachtprocedure in de gelegenheid moeten worden gesteld te worden gehoord en dat een conceptrapport van bevindingen voor een reactie aan klager en beklaagde wordt gezonden. De hoorplicht vormt een essentieel onderdeel van de schriftelijke klachtprocedure. Dit horen kan er toe dienen nadere informatie ter beschikking te krijgen.

Horen biedt ook de gelegenheid om naar een oplossing te zoeken voor problemen die ten grondslag liggen aan de klacht, terwijl klager en beklaagde op elkaars standpunten kunnen reageren. Blijkens het dossier en het verhandelde ter zitting is met klager gesproken over zijn klacht.

Uit een oogpunt van een goede feitelijke weergave van de omstandigheden waaronder de bestreden gedragingen hebben plaatsgevonden en ten behoeve van een correcte weergave van hetgeen de klacht precies omvat, is het noodzakelijk dat de hoofdlijnen van het verhandelde tijdens het horen in een verslag worden vastgelegd. Artikel 9:10, lid 3, Awb schrijft dit laatste voor. De Ombudscommissie spreekt haar waardering uit aan het adres van de gemeente om klachten resultaatgericht en pragmatisch te benaderen. Omdat deze werkwijze in dit geval helaas niet tot het gewenste resultaat heeft geleid, resteerde de gemeente niets anders dan het formele traject verder te volgen. In het kader van die procedure is verzuimd om een hoorzitting te houden, een verslag van de hoorzitting op te maken en dat aan de heer A toe te zenden voor een reactie.

De Ombudscommissie stelt vast dat geen hoorzitting is gehouden en dat als gevolg daarvan een verslag van de hoorzitting ontbreekt. Evenmin heeft het college een conceptrapport van bevindingen voor een reactie aan de heer A toegestuurd.

Aangezien er geen hoorzitting met de heer A is gehouden, had het college via deze weg gelegenheid kunnen geven aan de toepassing van het beginsel van hoor en wederhoor, doordat de heer A dan alsnog had kunnen reageren.

De Ombudscommissie stelt vast dat geen verslag van de hoorzitting is gemaakt. Evenmin heeft het college een conceptrapport van bevindingen voor een reactie aan de heer A toegestuurd.

De Ombudscommissie is van oordeel dat de gemeente de behoorlijkheidsnorm van hoor en wederhoor heeft geschonden.

Toezending bevindingen Ombudscommissie aan bestuursorgaan en verzoeker

In overeenstemming met het bepaalde in artikel 9:35 Awb heeft de Ombudscommissie, alvorens het onderzoek te beëindigen, haar bevindingen, verwoord in dit rapport, bij brief d.d. 4 november 2011 schriftelijk meegedeeld aan het betrokken bestuursorgaan en de verzoeker (de heer A).

De Ombudscommissie heeft hun de gelegenheid gegeven zich te uiten over de bevindingen. Bij brief d.d. 12 november 2011 heeft de heer A een reactie gegeven.

Van de gemeente is geen reactie ontvangen.

De Ombudscommissie heeft kennis genomen van de reactie van de heer A. Deze heeft geleid tot het aanpassen van haar bevindingen op onderdelen.

Eindoordeel

De Ombudscommissie is ten opzichte van verzoeker het volgende van oordeel:

- a. Naar aanleiding van overweging ad 1:
De gedragingen zijn behoorlijk, het college heeft gehandeld zoals redelijkerwijs van hem mag worden verwacht.***
- b. Naar aanleiding van overweging ad 2:
De gedragingen zijn behoorlijk, het college heeft gehandeld zoals redelijkerwijs van hem mag worden verwacht.***
- c. Naar aanleiding van het niet houden van een hoorzitting, het bijgevolg ontbreken van een verslag van die hoorzitting en het niet toezenden van een conceptrapport van bevindingen aan de heer A:
De gedragingen zijn niet behoorlijk, het college heeft niet gehandeld zoals redelijkerwijs van hem mag worden verwacht.***

Strijen, 30 december 2011
De Ombudscommissie Hoeksche Waard,
De voorzitter,

Mw. A. Twilt